

Bortfragteren ved Aftalens Indgaaelse med Rimelighed kunde regne med, at hans Skib vilde blive udsat for. Selv om Aftalen maa præsumeres kun at angaa almindeligt Fragtgods, har man dog for Tydeligheds Skyld angivet, at Bortfragteren ikke er pligtig at medtage let antændeligt, eksplosivt eller andet farligt Gods.

Til § 143.

I Almindelighed vil det ikke være muligt for Befragteren at disponere Skibet saa nøjagtigt, at Tiden for sidste Rejse Slutning falder nøjagtig sammen med Kontraktens Tidstermin. I Almindelighed forbeholder derfor Tidscertepartierne Tidsbefragteren en Ret til en vis Overskridelse af Tiden (*overlap*).

Man har ment at burde opstille en deklaratorisk Regel herom, men nogen bestemt Angivelse af, med hvor lang Tid Kontrakten maa overskrides, har man naturligvis ikke kunnet give. Man har ikke ment i en Lovregel at kunne komme Sagen nærmere end til, at Overskridelsen ikke maa gaa ud over, hvad der maa anses for rimeligt. Retten til Overskridelse haves, selv om det allerede ved den sidste Rejse Tiltrædelse kan forudses, at Tiden vil blive overskredet.

Da en Overskridelse af Tiden, der ikke gaar ud over den tilladte Grænse, er lovlig, vil den ikke berettige til anden og større Godtgørelse end Tidsfragt i Overensstemmelse med Certepartiet.

Til § 144.

Bestemmelsen i 1ste Stk. stemmer ganske med sædvanlig Certepartipraksis. Følgerne af forsinket Betaling er angivet i § 148.

Ogsaa 2det Stk. gengiver en almindelig gængs Certepartiklausul.

Modsætningsvis vil det af Bestemmelsen fremgaa, at Tidstab, der ikke beror paa Bortfragterens Forhold, skal betaales med almindelig Tidsfragt. At den Tid, der gaar tabt, ikke kan lægges til Kontraktstiden, er en Selvfølge.

Til § 145.

Bestemmelsen er for saa vidt af et vilkaarligt Indhold, som det alene er et Skøn over Rimelighed, der har ført til den opstillede Regel. Efter Sømandslovens § 24 skal, naar et Skib forsvinder med Mand og Mus, med Hensyn til Beregning af Hyre Dødsfaldet anses at være indtraadt ved Udgangen af den Tid, som med et saadant Skib paa en saadan Aarstid med Rimelighed kunde paaregnes at medgaa for en Rejse fra det Sted, hvor man sidst hørte fra Skibet, til Bestemmelsesstedet.

Til § 146.

Den parallelle Bestemmelse om Rejsebefragtning findes i § 126. Om Paragraffens Betydning kan derfor henvises til Bemærkningerne til denne Paragraf.

Til § 147.

Den parallelle Bestemmelse om Rejsebefragtning findes i § 130, til hvilken henvises.

Til § 148.

Følgen af Forsinkelse paa Befragterens Side med Hensyn til Opfyldelsen af hans Hovedforpligtelse — Betaling af Tidsfragten — maa være, at Bortfragteren kan hæve Befragtningen og kræve Erstatning for Fragttab og anden Skade. Om hvad dette sidste Udtryk omfatter, henvises til Bemærkningerne ovenfor.

Selv om der ikke normalt kan gives nogen Ret til Henstand med Betaling af Tidsfragten, har man dog ved Anvendelsen af det mere ubestemte Udtryk „i rette Tid“ ønsket at pege paa, at der vil kunne forekomme Omstændigheder, der giver Befragterens Forsinkelse en saa uskyldig Karakter, at Bortfragteren ikke bør have Ret til at hæve Befragtningen.

Til § 149.

Bestemmelsen tiltrænger formentlig ingen særlig Motivering.

Til § 150.

Den ved Rejsebefragtning betingede Fragt er en Bruttofragt, af hvilken Bort-